

İbrahim Doğruöz

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.6.2009

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Babacığım

iki yaşında anımsıyorum seni
iki odalı gecekondunun balkonunda içtiğin çayı
derin derin çektiğin sigaranın kapattığı yüzünü
boşluğa dalmış bakışlarındaki yalnızlığı
hatırlarmısın babacığım
gece yarısı iştan döndüğünde eve
saçlarımı okşardın incitmeden öper koklardın
bazen uyumaz gelişini beklerdim
karanlıkta ayak seslerinden tanırdım
uyuyormuş gibi yapıp gözlerimi kapardım
sen yine herzamanki gibi öper koklardın
o kadar sıcaktı ki babacığım
hep gece olsun
hep beni öp kokla isterdim
hani bazı akşamlar saçlarımı okşarken yanağından iki damla yaş süzülürdü ya
babalar üzülmez sanırdım
anlayamadım o zaman seni babacığım
kocaman adam birde baba olmuş
niçin ağlar derdim
şimdi bende babayım
göz yaşlarını çok iyi anlıyorum
canım babacığım
bir bayram arefesinde hatırlarmısın hani
ayakkabı istemiştin sende alamamıştın
bayram sabahı yastığının altı boştu
yataktan çıkmayıp hüngür hüngür ağlamıştım
yanıma gelip saçlarımı okşamıştında
dokunma bana demiştin
herzaman oturduğun sedirin üstünde
başın önde iç çekişini duymuştum
o zaman anlayamadım babacığım
şimdi anlıyorum
ne kadar çırpındın bizleri okutmak için
iki göz gecekondun yıkık dökük
içinde on üç baş nüfus
geceni gündüzüne kattın karda yağmurda
bizim için çalıştın
bir kez dahi kahrosun demedin
bize hissettirmemek için hep güldün
bayramda hediye alamadın
ama en büyük hediyeyi sevgini verdin

şimdi yoksun canım babacığım
artık yanağımda hissetmiyorum dudağını
okşayan elin yok artık
sevgiyle bakan gözlerin yok
ölümün soğuk elleri yakalasında seni
sen hep sınımsız içimizde yaşayacaksın
canım babacığım

17-03-1997

İbrahim Doğruöz

Belirsiz

Ađlasın gözlerim
Şeni görmedim bu gece
Ölüm uykusunda
Çalan saatle
Kavramını yitirmiş
Zaman içinde kayboldum

Çırpınarak
Açtığım gözlerimde
İki damla yaş
Korkulu gecemin
Çığlık çığlığa
Karanlık ortasında
İki damla göz yaşı

Ödülüm olsun
Göz yaşlarımla mutluluk
Avuçlarımda
Al dedim buda senin olsun

İbrahim Doğruöz

Bir kadın

bir kadın
kasırgadan sonraki buğday başakları gibi
hafiften aksak
kırmızı pabucunun sıktığı ayaklarında kan izleri
birde mini giymiş

bir kadın
bakışları yorgun
ezgin görüntüsünde buruk sevda acısı belirgin
yıllar yok belki
henüz on yedisinde
yaşadığı acıların izleri
belirmiş güzel yüzünde

loş sokak lambası altında
belliki yorulmuş
bordür taşına oturup
güzel kırların hayalini kurmuş

ne zamandır jartiyerli çorap giyersin
hep mini eteklimisin
bir elinde rakı kadehi
topuğu kırık ayakkabıyla
ne zamandır belirsiz günlerdesin

dün liseli kızken
bugün sevgine yenik düşüp
kaldırım taşlarında
hayatın son sahnesini oynamaktasın
biliorum henüz on yedisindesin

ve ölümün soğukluğunu
sıcacık yüreğinle özlemektesin

1999

İbrahim Doğruöz

Elveda

O son bakışta beni,
Yaraladın kalbimi,
Ölümün soluk rengini,
Gördüm güzel gözlerde.

İbrahim Doğruöz

Filistin

Bir ana
Yükseliyordu feryadı
Maniler söyleyerek
Arıyordu oğlunu
Kurşunlar arasında

Çıplak ayakları
Kanıyor
Şarapnel parçalarına bastıkca

Hemen yanı başında
Tarihi bir köşe
Bombalara dayanamayıp yıkılmış
Yüzlerce yıl ayakta durup
İnsanlığa hizmet etmişti

Ana yangın
Yüregi kırgın
İnsan haklarına darğın

Bir çocuk
Başı ellerinin arasında
Gözleri çekik kan oturmuş
İntikam değil
Lanet belirmişgüzel yüzünde
Kurşun sesine karışmış hıçkırıkları

Gülmek unutulmuş
Sevgi sözü kalmış kitaplarda

Anaların titreyen kalbinde
Çocukların masum yüzünde
Kuşuna hedef olan bedenleriyle
Kurtuluş şarkısı dillerinde

Yürüyorlar
Silahları
Sevgi dolu yürekleri
Bir bir düşerken bedenleri
Arkalarına dahi bakmadan
Hep ileri
Ölüm bile olsa yolları
Mezarları
Çocukları
Anaları
Sevdağları

Burası filistin toprakları

İbrahim Doğruöz

Gidiyorum

Gidiyorum
Seni arkamda bırakarak
Benim olan yüreğinle gidiyorum

Bir hatıra diyorum günlük
Ararken,ten kokunu buluyorum
Kokunda kayboluyorum

Gidiyorum
Sevda pençesine bıraktığım,
Yüreğimi sana hediye ederek,
İstemesemde; Gidiyorum.

Ayrılık olmasaydı diyorum;
İkimiz birlikte,
Güneş doğsaydı ufkumuzda,
Elin elimde mehtabı seyredip,
Başın omzumda uyusaydık

Gidiyorum
Sensiz
Yalnız
Yarınlarda hep yüreğinde kalmak için

Gidiyorum bugün
Yılların yorgunluğu
Aşkın kilitlediği
Sevgi kelepçesiyle

İbrahim Doğruöz

Hasan

Asılmak için gün sayar hasan
Anası hasta bir gemi batan
Kurtuluşu iki kalp çirpintisi
Hasansa anlamış kurtuluş yok zındandan

Geceler geçmez yedi kat demir
Uyku girmez gözlere kan dolu; zehir
Ana der sabah akşam ne çare
Asılacak ama suçsuz dur hasan

Aldırma sen kahrı müptela
Bugün böyle gelmiş yarın değil ya
Ölüm kurtuluşsa git darağcına
Ölümü dirimi bilinmez hasan.

İbrahim Doğruöz

Hayat

Yaşamak
Direnmekmidir; sence
Öyleyse eger,
Dreneceğiz; hep birlikte

Sevinçlerimiz olacak, çocuklar gibi,
Sevgimiz olacak çocuk yüreği saflığında,
Umutumuz olacak geleceğe dair,
Direncimiz olacak hayata dair yaşamak için.

Ve inadına yaşayacağız.
Direnmekse direneceğiz.
Mutluluksa mutluyuz dostlarımızla.
Ve sonuna dek hep birlikte, Tek yürek, Tek bilek.

Yaşamak
Direnmekmidir; sence
Öyleyse eger,
Dreneceğiz; hep birlikte

10-03-2007

İbrahim Doğruöz

Kendimi getireceğim

Boşlukta hissettiğinde kendini
Sevgiye aç kaldığında
Bekle sevgilim bekle
Gül bahcesinden derlenmiş
Aşk kokulu bir buketle
Sana geleceğim

Son baharda üşüdüğünde
Yaprakların dökülüşüne
Ağaçların çıplaklığına bakıp daldığında
Hafif serin yaz sabahı ile
Bekle sevgilim bekle
Güneşin doğuşu denizin yakamozu seher yeli ile
Bekle sevgilim bekleGürültülü karanlık gecelerde uyuyamadığında
Bekle sevgilim bekle
Umut sevgi dolu günleri kalbime alıp
Sana geleceğim

Yokluğumu hissedip hasret çektiğinde
Bekle sevgilim bekle
Ağlamak için bir omuz
Yanında bir dost aradığında
Bekle sevgilim bekle
Gül bahcesinden derlenmiş
Aşk kokulu bir buketle
Güneşin doğuşu denizin yakamozu seher yeli ile
Umut sevgi dolu yarınları kalbime alıp
Sana sana kendimi getireceğim

İbrahim Doğruöz

Mutlu son

Bir çeltik daha attım zamana dün gece,
Ruhum yine seni aradı ağlıyordu gizlice,
Kolay değil sensiz yirmi yıl kara bulutlarda,
Her sene,yirmi zebani zehir döker avcuma.

Ama artık geliyorum bu son gece,
Bir mermi birde parmak basacak tetiğe,
Bu aciz bedenden habersiz gizlice,
Sen ve ben olacağız yalnız öylece.

İnanmıyorum kader yalan söylüyorsun,
Oburaya gelmez; yalan söylüyorsun,
Beni kahreden sonu sen hazırladın,
Öyleyse bitir artık,bırakda kurtulayım.

Bir kefen üzerimde, sen varsın yüreğimde,
Kaderde karışamaz artık; bedenim benimle,
Ölüm,bana seni veren yıllanmış şarap...
Yudumluyorum zamanın tadına vararak.

Varsın laleler açsın üzerimde,
Ben senle yeşil bahcelerde,
Zaman kaybolsun yüreğimde,
Ruhum zaferidir bu bedenimde.

İbrahim Doğruöz

Ölüm

Ölüm kurtuluşa
Kahrı azaptan

refaha giden yocuyum
ben bu duraktan

yer yarılmış
gök sap sarı

bana daha yakın
olmaz derdim

ıldu işte
hemde baharında hayatın

İbrahim Doğruöz

Rüya

Kapat gözlerini
Sonsuzluğu görür gibi
İssız bir yolda yürür gibi
Gök yüzünde uçar gibi

Kapat gözlerini
Sessizliği hisset
Kval üfleyen çoban gibi
Kanat çırpıp uçar gibi

Kapat gözlerini
Mutluluğu içer gibi
Güzeli seçer gibi
Kendinden geçer gibi

İbrahim Doğruöz

Sevgili

Yürü bahar gözlü sevgilim.
Karanlıklar aydınlansın senle,
Ardından kükremen gelsin,
Yürü sevgili adına kurtuluş densin.

Karanlıklar aydınlansın gülen yüzünde,
Yansın sevda meşalen yüreklerde,
Ninni olsun sesin çocuklara,
Yürü sevgili adına kurtuluş densin.

Dün gece daldı gözlerim karanlık derinliğe,
Sessizlik ürkütücü ölüm sessizliğinde,
Ne var yani şimdi, karanlık işte karanlık gece,

İbrahim Doğruöz

Sorma

.Daha ne anlatayım burdan,
Tel örgünün üzerinde,
Bir serçe kuşu,
Birde sen varsın yüreğimde.

İbrahim Doğruöz

Yalnız olmaz

Bu sevda yalnız olmaz,
ağlamaz hıçkırıklarla,
gururludur seviyormusun diye sormaz,
sevip sevildiğinde ölmez gülüm ölmez.

Sokakta kimsesiz çocuklar gibi,
özlemleri içinde alev,
tek başına nevruz ateşi yakar gibi
olmaz bu sevda yalnız olmaz.

Çaresiz, aşık ve güçsüz,
Sevmek güçtür; Zayıflık yakışmaz.
Sevdanın baharında son bahar olmaz.
Solmaz aşkın gülleri solmaz.

Çiçekler beklerken sevgilileri,
Ölmez bu sevda gülsüz olmaz.

İbrahim Doğruöz

Zor

Zor böyle sevmek zor
kırık cam arkasından ürkek
sana bakarken
el sallamanı beklemek

İbrahim Doğruöz